

JORDI CALVÍS / Dissenyador gràfic

“Quan dibuixo, de vegades escolto de fons Jiménez Losantos”

Jordi Calvís és un balaguerí casat –i en aquest cas, literalment– amb les Borges. Reivindica la força de Ponent i és el dissenyador gràfic més visible de l'ANC. De rialla fàcil, parla tan ràpid com pensa, crea i dibuixa. Un cap ben moblat que traspua imaginació i intel·ligència i que ho celebra amb rom cada dijous. Talent ponentí al servei de Catalunya.

ALPICAT

ROSA PEROY

– S'ha dedicat professionalment al disseny gràfic des que va començar a treballar. Quan comença a col·laborar per l'ANC?

Jo vaig entrar a l'Assemblea quan em vaig fer vocal de l'ANC a les Garrigues, quan es començaven a muntar les territorials, el 2012. Jo era el *dissenyador del poble*. A partir de que es constituïen les territorials, es comença a generar molt de material per a inscripcions, díptics, fullets, etc. Fa només dos anys, però, anàvem amb una sabata i una espartdenya, no teníem ni logotip! (riu) Cada territorial s'espavilava pel seu compte. A Barcelona van veure el material que jo havia fet i els va agradar. I es van posar en contacte amb mi.

– El punt d'inflexió és la Marxa cap a la Independència a Lleida?

Exacte. El 30 de juny del 2012 l'Assemblea va organitzar a la Seu Vella de Lleida l'arrencada de la Marxa cap a la Independència, per confluïr a Barcelona l'11 de setembre i necessitaven amb urgència un cartell per publicitar-ho. Vaig fer-ho en una tarda i va quedar una cosa més o menys digna. Van canviar algun detall, però el van *comprar*. I fins ara! (riu).

– Fa només dos anys i s'ha fet molta feina.

És increïble. Es va passar de que cada sectorial anés fent cosetes pel seu compte a crear una estructura unificada, amb un criteri sòlid. Jo sempre dic que l'èxit de la manifestació de setembre del 2012 va ser gràcies a la força que les territorials començaven a tenir, repartides per tot arreu, però l'estructura sòlida que tenia un any després, a la Via, per exemple, encara no la podem somiar.

– Hi ha hagut una certa professionalització dins l'ANC?

Sí, per força, ha estat la manera de fer-ho bé. Del 2012 al 2013 jo treballava totalment de voluntari, col·la-

borem com a empresa –Can Antaviana cedeix una part de les meues hores per a l'Assemblea– i és al 2014 quan es 'professionalitza'. ANC i Òmnium s'uneixen, munten la

“Fa sols 2 anys a l'ANC anàvem amb una sabata i una espartdenya, no teníem ni logotip, però a Barna el meu material els va agradar”

campanya *Ara és l'Hora*, i compten amb els serveis de l'empresa Blue State Digital, que va assessorar Barack Obama i Dilma Rousseff.

– Qui és el seu interlocutor dins de l'Assemblea?

El 2012, amb Loire i Fort. L'any després, amb Civit, Rosenfeld, Martínez i Serra i enguany, a l'*Ara és l'Hora*, també amb Grinyó, Boix, Rutia, Carreras... i segur que encara me'n deixo.

– Precisament, l'Anna Rosenfeld i el Joan Serra van escriure el llibre '17:14 L'hora del poble' on expliquen que vostè va decidir que a la Via Catalana s'havia d'anar de groc.

Sí senyora! (riu). Em va trucar el

ROSA PEROY

Ferran Civit un divendres per dir-me que jo seria el dissenyador del que després s'anomenaria Via Catalana i que encara no tenia nom. I jo que no li dic mai que no al Ferran –sí, home, sí, Civit, a tope!– vaig fer el logo de la Via i tot el que va envoltar-la. El mateix Ferran em va deixar triar el color de les samarretes i vaig triar el groc, per diverses raons: és un color que m'agrada, predominant en la senyera i que després ha funcionat, perquè a nivell corporatiu, l'ANC el porta associat en la seua imatge.

– A més de ser el 'dissenyador del procés', com ja li diuen...

No, no m'agrada que em diguin això (es posa seriós, per primer i únic cop). Jo només sóc un dissenyador gràfic que treballa per la in-

dependència de Catalunya. Faig dibuixos.

– Però ha fet moltes més coses, circumscrites a les Borges, com l'MPG (Muntadors de Pòllastres Grossos).

Sí, a les Borges som un grup d'amics que s'ha anat ampliant i que hem portat a terme algunes iniciatives. El 2007 vam crear la MPG –on hem passat de què ens prohibeixin l'entrada a la plaça del poble a què l'ANC ens convidi a 'liar-la' a la plaça de Sant Jaume el dia que Mas signa el decret de convocatòria del 9N. També vam muntar l'*Indepebeta* i l'*Aficionàlia*. Col·laboro amb el *Som Garrigues*. Sí a tot, tu.

– És vostè un creador nat. I molt actiu a twitter. Don treu el temps?

(riu) No ho sé, sóc actiu. He de fer coses continuament. Hi ha gent que s'inspira escoltant tertúlies o llegint diaris. Jo he tingut temporades que per dibuixar alguna cosa escoltava Jiménez Losantos. D'on et creus que surt la col·lecció d'*Heróis Indepes*? I pel que fa a twitter, aquest rotlló té certa trampa: si tu parles de temes molt sensibles per a la gent, com el procés, i ho fas directament –jo procuro mullar-me en les meues opinions– la gent et respon. I twitter genera una circulació d'idees que si la saps aprofitar és molt interessant. En aquesta xarxa s'han parit imatges com la MILF714, Els setze jutges –d'una piulada genial de @MasEnfurismat– o el *I'm catalan ubit a vote*. Hi ha molt talent, si el saps trobar.